Ч. 231. Субота 28 (15) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові
що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи
звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї
незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вчерашнім засїданю сойму явили ся на сали також всї наші Владики, котрі мали вчера засїданє в справі всеавстрийского зїзду епіскопів, який має відбути ся в другій половині падолиста. — По відчитаню петиций і інтерпеляций та внесень — між сими послїдними внесеня пос Шведа о зниженє податку домово-клясового від домів будованих з дерева і Станїньского о новий закон ловецкий — приступлено до порядку дневного і полагоджено слїдуючі справи:

Звіт Видїлу краєвого в справі утвореня з громади Тиновичі-Хорів двох відрубних громад адміністрацийних — з тим, що творить ся дві окремі громади: Тиновичі і Хорів. Передано комісиї адміністрацийній. — Внесенє пп. Вайґінґера і Буйновского о признанє учителям шкіл народних почавши від р. 1906 додатку дорожняного в висоті 25 процент платнї — відіслано до комісиї буджетової. — Внесенє ректора Ґлюзїньского о заведенє інституциї шкільних лїкарів в школах середних і учительских семинариях — відіслано до комісиї шкільної. — Внесенє п. Вурста в справі десинфекциї уживаної одежи — відіслано до комісиї санітарної.

Пос. Ґноїньский мотивував своє внесенє в справі будови і консерваториї доріг повітових і громадских. Бесїдник домагав ся затягненя на цїль будови доріг повітових і громадских позички в такій висотї, щоби сума 1,000.000 корон, вставлена в буджетї краєвім, вистала на оплату процентів і амортизациї. Капітал той мав би бути ужитий яко субвенция на будову доріг повітових і громадских І. кляси до висоти 75 проц. коштів будови під услівєм, що повіти покриють останок тих коштів. Видїлови краєвому має бути застережене уложенє проєкту доповненя сїти дорогової, наслїдство, в якім дороги в кождім повітї мають бути будовані та означенє процентової висоти субвенциї, яка має бути удїлена повітам з узглядненєм фінансових сил повіта і трудности будови дороги. — Внесенє се передано комісиї дороговій.

Пос. др. Шицель домагав ся в своїм внесеню завізвати правительство, щоби ще сего року розпочало будову льокальної зелїзницї Львів-Бережани-Підгайцї хоч би лиш на просторі Бережани-Потутори-Підгайцї. Внесенє передано комісиї зелїзничій.

Внесенє п. Майсса о признанє учительству народному в Бохни на рік шкільний 1905/6 додатку дорожняного в висоті 20 прц. платнї — відіслано до комісиї буджетової. — Внесенє п. Томашевского о перенесенє до висшої кляси платні учителїв в громадах підміских — відіслано до комісиї шкільної. — Внесенє п. Станїньского о підвисшенє субвенциї для „Кружків рільничих“ — відіслано до комісиї буджетової. — Внесенє п. Вурста в справі заосмотреня всїх громад в краю в здорову воду до питя — відіслано до комісиї громадскої. — Внесенє п. о. Вільчкевича в справі процентів проволоки від неуплачених в реченцї податків — відіслано до комісиї податкової. — Внесенє п. о. Шпондра в справі признаня додатку дорожняного учительству шкіл народних пов. краківского — відіслано до комісиї буджетової. — Звіт Видїлу краєвого о удїленю видїлови повітовому в Раві руский концесиї до побираня оплат митових на дорозї громадскій 1 кляси Рава руска-Вулька мазовецка — полагоджено згідно з бажанєм видїлу повітового в Раві.

З черги предложив п. Гупка звіт комісиї для реформ аграрних в предметї звіту Видїлу краєвого о чинности в справі введеня в житє закона о рентових оселах з умотивованєм прелїмінованих видатків на акцию твореня рентових осель. Референт закінчив свій звіт слїдуючими внесенями:

І. Сойм приймає до відомости звіт Видїлу краєвого о чинностях маючих на цїли вве-

---

7)

Король диямантів

(З анґлїйского — Ришарда Марша).

(Дальше).

— Так, то цїлком добре! — відповів я. — Замкнїть мене, або таки зараз повісьте. До того не треба великого розуму, аби справу обернути на мою некористь, хоч я все і все можу лиш впевнювати о тім, що убитий був для мене цїлковито чужим чоловіком, про котрого смерть я не маю нї найменшого поняття.

Я відчув враженє, немов би урядник не знав добре, що зі мною зробити. Він очивидячки постарав ся, аби кождий мій намір дійшов сейчас до его відомости і не лише я, але цїлий готель з всїми мешканцями був поставлений під строгий надзір так довго, доки тревало слїдство.

Кількох полїцианів сидїло там день і ніч, другі входили і виходили заєдно, глядали, слїдили і один другому подавав свої поміченя. Що до панї Барнес, то она виглядала, немов би мала який тяжкий гріх на совісти. Она, так сказати, видїла в очах і я добре бачив, що она має велику охоту поговорити зі мною потайки кілька слів, але она не сьміла зі страху перед окружаючими нас ушима і очима.

Але до того вистало її ще відваги, аби покласти менї під подушку карточку, на котрій написала коротку просьбу до мене. Я найшов єї вечером перед головною розправою, коли ладив ся іти до ліжка. На карточцї не було нї титулу нї підпису, а письмо звучало:

„Бійте ся Бога, не згадуйте завтра нї словом про мого мужа. Я вповнї пересьвідчена, що він не має з тим страшним злочином нїчого до дїла, а ви знаєте то так само добре як я. Ви зле зробили би, колиб его замотали в ту справу, а я мала би ще більше журби як до тепер і сумніваю ся, чи могла би то всьо видержати“.

Перечитавши картку, сказав я собі, що панї Барнес дуже помиляє ся, гадаючи так. І я не мав би нїякого підозріня на єї загадочного мужа. Що я о тім знав? Чим більше я над тим роздумував, насувала ся менї не раз гадка, що мій противник, кельнер, може таки причастний до того кровавого дїла. Також можлива річ, що він дїйстно тим гляданим Джемсом Савтемом і з якоїсь причини побоював ся, щоби Дункан Ротвель не сказав про него щось дуже некористного. Пригадуючи собі живо на ту безпримірну злість, з якою він недавно напав на мене, не видавало ся виключеним, що він в гнїві міг допустити ся ще гіршого злочину.

Переведена на слїдуючий день судова розправа не виказала нїчого нового, однако кинула бодай тілько сьвітла на цїлу справу, що сконстатовано без нїякого сумніву тотожність убитого. Правда, що та обставина не могла причинити ся в нїякий спосіб до вияснення загадочного убийства.

Було доказано, що убитий називав ся Джон Гартоп і був начальником звістної торговлї диямантів Гартоп і С-ка. Велика трудність лежала в тім, аби відкрити, чи той чоловік прибирав собі також назвище Дункан Ротвель і з якої причини.

Гартоп і С-ка була дуже поважна і богата фірма в Бермінґемі, а Джон Гартоп мав славу дуже маючого чоловіка.

Дункан Ротвель писав все з Ліверпуля до Клївера і Кекстона і майже видавало ся, немов би він умисно лише в тій цїли виїздив на якийсь час до Ліверпуля. Він винаймив там навіть мешканє, котрого сам нїколи не уживав, лише держав вилючно на те, щоби всї листи і телєґрами, які там до него приходили, висилано сейчас під поданою ним адресою в Аштонї. Адреса звучала на імя одного трафіканта в Аштонї. Коли того поставлено перед трупом убитого, подав він сейчас до протоколу, що то чоловік звістний ему під назвищем Дункана Ротвеля.

Що спонукало богатого торговельника диямантів з Бермінґема, що прибирав собі назвище Дункана Ротвеля і що він з другої сторони мав так дуже цїкавого сказати Джемсови Савтемови, остало цїлком невиясненим, так само як всї близші подробицї его загадочної смерти.

На жаль в часї цїлого мого переслуханя яко сьвідка не поставлено менї нї одного питаня, котре було би менї дало нагоду зробити натяк на мужа панї Барнес і на его підозріву утечу.

Я мав найбільшу охоту до того, очивидно під услівєм, що не попаду задля того в які нові клопоти. Мене вже й так аж надто приперли до стїни! Перед усїм не хотїли менї

дене в житє закона „о утвореню осель рентових“. — II. Сойм ухвалює вставити в рубрику X. позиц. 340 а) буджету видатків фонду краєвого на 1906 суми 25.000 корон на кошти урядованя краєвої комісиї для рентових осель, кошти єї бюра і єго чинности. — III. Сойм ухвалює вставити в рубрику X. позиц. б) буджету видатків фонду краєвого на 1906 р. суму 25.000 корон титулом I-ої рати з десятилїтя на дотованє фонду резервового листів рентових Кор. Галичини і Володимириї з Вел. Кн. Краківским сумою 250.000 корон, застерігаючи заразом, що тота сума має бути звернена фондови краєвому, скоро згаданий фонд резервовий дійде з власних доходів предвиджених в §. 64 закона „о твореню осель рентових“ до квоти забезпечаючої достаточно єго призначенє. — Внесеня ті сойм ухвалив. На тім закінчено засїданє а слїдуюче назначено на нинї рано.

Вісти полїтичні.

До ситуациї парляментарної. — З краєвих соймів. — Угорска криза. — Подиї в Росиї.

Для австрийского правительства заносить ся на нові трудности внаслїдок угорскої кризи. Розходить ся именно о ухваленє тої суми, яка припадає на Австрию на спільні видатки. В сїй справі доносять до „Politik“ з Відня: Австрийска палата послів ухвалювала доси суму потрібну на спільні видатки аж тоді, коли єї ухвалили спільні Делеґациї. Тепер же нема Делеґаций а правительство бар. Ґавча не має в палатї послів такої більшости, на котру могло би спустити ся а котра готова була би ухвалити дотичну суму. Переговори з проводирями партий, які в сїй справі мають розпочати ся, покажуть, чи правительство може мати надію, що ситуация для него в парляментї поправить ся. По минувшости президента мінїстрів можна сподївати ся, що він не розпустить та й не розвяже парляменту лиш на то, щоби взяти до помочи §. 14 і осягнути то, до чого парлямент не хоче помочи. Так само годї припустити, щоби бар. Ґавч визначив дотичну суму без парляменту і без помочи §. 14; бар. Ґавч буде держати ся своєї засади: „Поступати коректно“.

В буковиньскім соймі поставив пос. Пігуляк інтерпеляцию в справі обмеженя язикових прав Русинів на Буковині. — Пос. Ончул мотивував своє внесенє в справі знесеня права пропінациї і заведеня податку шинкарского. Проєкт дотичного закона передано комісиї скарбовій.

Угорске мінїстерство видало окружник до всїх муниципий, в котрім насамперед каже, що Цїсар покликав єго на то, щоби оно в конституцийній дорозї перевело реформу парляменту, а відтак взиває всї уряди мунїципальні, щоби поступали законно і не робили правительству ніяких трудностий. Правительство уважає своїм обовязком з цїлою строгостию виступати против всїх ухвал муниципий, противних законам і против всїх, що стоять під властию урядів. Правительство особливо сподїває ся по мунїципіях, що они будуть приймати добровільно вплачувані податки і виставляти цертифікати тим, що добровільно будуть зголошувати ся до войскової служби. — „Magyar Orszag“ піддає гадку, щоби ставити пасивний опір против старших жупанів, котрих іменує правительство. Старший жупан — каже згадана ґазета — мусить складати присягу перед загальним збором мунїципиї і аж по присязї може виконувати свій уряд. А хтож може змусити муніципальні збори, щоби они відбирали присягу від жупана?...

Із всїх вістий, які наспіли доси з Росиї, виходить, що там коли ще не вибухла формальна революция, то вже дуже близько до неї, а що найменше настало таки загальне заворушенє, що правительство не може вже єго опанувати навіть при помочи поліциї і войска. Страйк настав загальний в цїлій Росиї; навіть лїкарі московскі оголосили, що не будуть давати недужим помочи, доки правительство не надасть конституциї. Здаєсь, що вже всї зелїзницї в Росиї станули. В Москві перерваний весь рух, а як тут так і в Харкові прийшло до кровавої бійки з войском. Робітники домагають ся репрезентациї в Думі державній. В Москві зібрало ся звиш 10.000 робітників за містом, а по нарадї пустились до міста, несучи червоні прапори і співаючи революцийні пісні. Коло головного уряду телеґрафічного прийшло до великої бійки з войском. Піхота вже подавала ся напорови великої маси робітників, коли надїхали ґальопом дві шкадрони козаків і розігнали демонстрантів. Робітники пішли тоді на дворець, де стояло 8 льокомотив призначених до від'їзду, випустили пару і знищили всї машини. Вчера прийшло в Харкові до кровавої бійки з войском; войско стріляло і убило 8 людий, а богато поранило. В Петербурзї з'орґанізувала социяльно-демократична партия продаж зброї для страйкуючих і додає до кождої штуки по 25 набоїв.

Новинки.

Львів, дня 27 жовтня 1905.

— **Іменованя.** II. Управитель мінїстерства просьвіти перенїс Йосифа Круковича, окр. інспектора шкільного в Городенцї, на таку саму посаду до Печеніжина. — Краєва рада шкільна затвердила дійстного учителя римо-кат. релїґії о. Володислава Котуского в ґімназиї в Стрию в учительскім званю і надала єму титул професора, а дійстного учителя Едварда Левка в Золочеві затвердила в учительскім званю і надала єму титул професора; — іменувала заступниками учителів в ґімназиях: Альфр. Райха в Стрию, Стан. Витковского в Самборі, Івана Марипяка в II. ґімн. у Львові і Володимира Менциньского в Сяноцї.

— **Конференция епископів** відбула ся оногди у Львові у Впр. архієпископа Теодоровича. В конференциї взяли участь: Впреосьв. Митрополит Шептицкий, Впреосьв. Архієпископ Більчевский і Вебер, Преосьв. епископи: Чехович, Хомишин, Пельчар, Фішер і Новак. Конференция тревала від 9 год. рано до 1 в полудне, а потім по обідї у архієп. Теодоровича до 8 год. вечер.

— **Нові посади ґеометрів.** Мінїстерство скарбу позволило на основанє 29 нових посад ґеометрів при евіденциї катастру ґрунтового податку, позволивши вже давнїйше на шість таких посад на 1905 рік. Ті нові посади будуть в слїдуючих лїтах обсаджувати ся постепенно (в р. 1904 шість посад), в міру як будуть зголошувати ся відповідно кваліфіковані кандидати.

— **Відслоненє памятника** бл. п. архієпископа Ісаковича відбуло ся вчера рано у вірменьскій катедрі у Львові. Посьвяченя довершив Впреосьв. архієпископ вірменьский Теодорович. В торжестві взяли участь: Впреосьв. архієпископи Шептицкий, Більчевский, Сімон з капітулами обох обрядів, Преосьв. епископи Чехович, Пельчар, Новак, Фішер, Хомишин, Є. Е. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий, Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Стан. Баденї, Є. Е. командант корпуса ґен. Фідлер, президент міста Львова п. Михальский і богато инших достойників. Відповідну промову виголосив Впреосьв. архієпископ Теодорович.

— **З'їзд маршалків рад повітових** відбуде ся у Львові дня 1 падолиста о год. 5 по полудни в соймовій сали. Провід з'їзду обійме кн. Чарто-

---

вірити, що я нічогісенько не знав, длячого взивано в часописи Джемса Савтема, від кого вийшов той зазив і яка то була та користна новина для Савтема.

Трибунал судовий, сьвідки, а з ними і публика, всї, як здавало ся, були того погляду, що я без сумніву маю в своїй руцї ключ до розвязки тайни, бо чейже признав ся, що називаю ся Джемс Савтем.

Зібрано найточнїйші вісти про мою особу і моє житє від дитинних лїт аж до тепер, але не найдено нї найменшої дрібницї, яка сьвідчила би против мене — з тої простої причини, що нїчого такого не можна було вислїдити. Мимо того мусїв я собі все таки при кінци розправи сказати, що не один з членів трибуналу і хто знає, кілько осіб з публики вірили, що коли не безпосередно то все таки посередно мусїв я мати участь в тім злочинї.

Вирок судового трибуналу звучав, що Джон Гартон, звістний також під назвиском Дункана Ротвеля, погиб убитий одною або кількома ще невислїдженими особами.

5.

Дивно було, що я під пригнїтаючим чувством такого тяжкого підозріня не дійшов сейчас до пересьвідченя о вині мужа панї Барнес. Який же я був дурак, що при переслуханю не звернув підозріня з себе на того чоловіка, котрого менї панї Барнес назвала своїм мужем.

Поволи дійшов я до рішеня відограти на власну руку улюблену в повістях ролю приватного аґента з власної волї, розмотати всї нитки тої ще цїлком загадочної історії, вхопити їх в свої руки і всьо роз'яснити. Дуже добрий намір — дійство — але чи моє тодїшне положенє допускало до єго виповненя, то очевидно було велике питанє.

Зараз по скінченій розправі заявили менї Клївер і Кекстон, що їх запорука що-до коштів мого удержаня у панї Барнес вже тепер скінчила ся.

Менї лишило ся супроти того лише чотири банкноти, переслані в листї Дунканом Ротвелем — разом двайцять фунтів, з котрих пятьнайцять було вже виданих, а крім того не мав я нїчого.

Коли отже перед тим не удало ся менї найти яке місце, то тепер, коли таке тяжке підозрінє лягло на мене, не міг я перед собою укривати, що то від нині буде о много тяжше, коли не цїлком неможливе.

На другий день по судовій розправі рішив ся я саме сейчас покинути дім, в котрім стрітило мене тільно найдивнїйших річий і всякого иншого, лише нїчо доброго, коли увійшла до мене панї Барнес.

Она була лиш тїнию своєї особи і я побачивши єї, погадав собі, що коли би мало так дальше іти, то она вскорі упаде жертвою тої журби і неспокою.

Єї нервовість, як видко було, ще збільшила ся. Она в найбільшім неспокою і поспіхи задержала ся передо мною, затираючи руки, не спосібна невиявити свого видного бажаня, що хоче менї щось сказати.

Коли я мимо того не відзивав ся до неї, почала вкінци сама:

— Надїю ся, пане, що ви не покинете нас?

— Так? То надїєте ся дармо; бо я постановив собі випровадити ся звідси і то сейчас. Мушу то зробити, панї Барнес, коли вже не з инших причин, то хоч би з тої одної, що я за моє удержанє в вашім готели не можу сам платити.

Она поступила скоро аж на середину комнати, оперла обі руки о стіл і сказала дивно тихим голосом, немов би крила ся:

— Не робіть собі з того нїчого. Тут у мене будете все милим гостем.

(Дальше буде).

рийский. На дневнім порядку з'їзду стоять справи громадскі і справа дорогового закона.

— **Нові вибори до повітової ради в Яворові** розписало ц. к. Намістництво: для сільских громад на день 5-го грудня, для міст на день 6-го грудня і для більшої посілости на день 7 грудня с. р. До яворівскої ради повітової вибирають: сільскі громади 8, міста і місточка 7, а більша посілість 12 членів.

— **Виділ товариства „Руский Інститут для дівчат"** в Перемишли має честь запросити членів товариства на загальні збори, котрі відбудуть ся дня 31-го н. ст. жовтня с. р. о 5-ій годині, евентуально о годині 6-ій вечером (§ 18 статута) в великій сали Інститута (вхід від улиці Капітульної). Порядок дневний вказаний § 21 статута. Від виділу товариства „Руский Інститут для дівчат".

— **Непоправні лихварі.** Перед судом присяжних в Тернополи відбувала ся сими днями розправа против Лейзора Шіфмана з Борщева, обжалованого за цілий ряд обманчивих і лихварских штучок. Ще в р. 1883 було заряджене слідство против вітця обжалованого, однако той умер ще перед розправою. Разом з вітцем були обжаловані в 1883 році два его сини Лейзор і Берко і суд засудив обох на 9 місяців тяжкої вязниці. Однако та кара не викликала у Лейзора Шіфмана поправи, бо він почав з більшою ще хитростию вести свої обманьства, за котрі в р. 1888 дістав 8 місяців тяжкої вязниці, а в р. 1895 навіть 6 літ. Брат его Берко умер, а Лейзор вийшовши з вязниці, вів дальше свое мерзке ремесло, за котре був богато разів караний по повітових судах. Числа случаїв, в котрих заряджені слідства були застановлені, не можна навіть подати, бо переведене доказів було дуже тяжке, особливо коли взяти на увагу, що яко пошкодовані виступали найчастійше наслідники первістного довжника, а з другої сторони хитрий обманець мав з гори уложений плян діяльности і оборони. При кінци жовтня 1904 року приловлено его на обманьстві, якого допустив ся при нагоді позички, уділеної селянці Анні Поворозник, в висоті 100 корон, котру то суму вписав Лейзор Шіфман на векслі яко 200 корон. З тої причини потягнув его суд в Тернополи знов до одвічальности. В часі розправи було доказано, що той лихвар займав ся заедно лихвою, при чім обманьства всякого рода були на дневнім порядку. Побиране сум в подвійній висоті уділеної позички і 48 % від ста були у него звичайні. Суд по переведеній розправі з огляду на непоправність лихваря, засудив его на 5 літ тяжкої вязниці.

— **Курси деревних виробів** і металевої орнаментики в Вижници на Буковині, про що ми свого часу писали, входять небавом в житє, як лише затвердить їх буковиньский сойм. Переведенем того діла заняв ся директор промислової школи в Чернівцях п. Кольбенгаєр, котрий предложив краєвому Виділови, а той соймови звіт до затвердженя. В звіті своїм подав п. Кольбенгаєр, що він на поручене ради промислової вів при помочи студ. прав Балицкого переговори з 3 майстрами, т. є Василем Шкрибляком з Яворова, Марком Мегеденюком з Річки та Василем Девдюком із Старого Косова, які згодили ся радо уділяти науки в маючій ся заснувати школі за винагородою по 140 корон місячно. Наука мала би тревати від 15 жовтня до 15 цьвітня що року, а цілий час треваня науки має виносити 3 курси. Окрім науки згаданих предметів, яка буде тревати 5—7 годин денно, буде відбувати ся ще також наука читаня, писаня і рахованя через 1—2 години денно. При приниманю до школи належить передовсім принимати незаможних селяньских синів. Найбільше число учеників виносить 20. Місячні стипендиї для них мали би виносити 20 К, які евентуально можна знизити до 15 К. Один з замовлених майстрів-учителів зробив проєкт, щоби до науки в школі допущено також 4—5 дівчат в віці від 12—13 літ, що пан Кольбенгаєр полишив узгляднению краєвого Виділу. Наука мала би відбувати ся в 3 ґрупах, кожда по 6—7 учеників. Майстри учителі заключили контракт на 3 роки з 3 місячним випові́дженем з обох сторін. Адміністрацию школи радив п. Кольбенгаєр поручити народному учителеви, що уділяв би також науки читаня, писаня і рахованя. Той учитель мав би також зладити плян науки і інструкцию для адміністрациї школи. Контролю над школою треба би повірити одному з фахових учителів державної школи промислової. Він би був обовязаний інспекционувати єї принайменше 3 рази на курс. Вкінци подає п. Кольбенгаєр у своім звіті кошти удержаня курсу в квоті 8.400 К. Краєвий Виділ Буковини винаймив на школу хату у Вижници і поручив адміністрацию тої школи надучит. Гр. Туркевичеви. Наука в тій школі буде відбувати ся в рускій мові.

— **Намірене самоубийство.** Служниця Катерина С., 20-літна дівчина, випила в середу по полудни в мешканю при ул. Янівскій у Львові трохи розпущеної карболевої кислоти, аби позбавити ся житя. Лікарі уратували єї від смерти і скінчить ся на кількадневній недузї. Причиною наміреного самоубийства було то, що Катерина утікла із служби, а поліция веліла їй вернути. Видко отже що воліла смерть, як вернути до тої служби.

† **Померли:** Ромуальд Теодорович, секретар повітового суду в Белзї, дня 25-го с. м. у Львові в 49-ім році житя. Покійний належав до ліпших польских гумористичних писателів. — Йосиф Мільнер, старший рахунковий радник ц. к. Намістництва, дня 26-го с. м. у Львові, в 51-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 27 жовтня. Дирекция австрийских зелізниць державних подає до відомости, що рух особовий і товаровий на зелізницях варшавско-віденьскій і привислянській здержано.

Берлин 27 жовтня. Підчас вчерашного обіду виголосив цісар Вільгельм тоаст, в котрім між иншими сказав: Як там в сьвіті діє ся, знаєте. Длятого держати порох сухий, меч виострений, памятати о цїли, силу мати в напруженю! Проч зі зловіщими пророками! Чашу мою цю в руки мого узброєного народу. Німецка армія і єї ґенеральний штаб най жиють! Гурра!

Берлин 27 жовтня. До „Lokal-Anz." доносять з Москви: Коли міністер кн. Хилков від'їзджаючи з Москви, сів на льокомотиву і хотів вести поїзд, страйкуючі змусили его вистрілами з револьверів злізти з льокомотиви. Кн. Хилков міг аж о півночи виїхати з Москви.

Берлин 27 жовтня. Телеґрами до Росиї дізнають від вчера значного опізненя. Полученя з Варшавою, Одесою і Києвом зіпсовані. У Варшаві вибух величезний огонь.

Петербург 27 жовтня. Вчера відбули ся на університеті великі збори народні, в котрих взяло участь около 20.000 людий з ріжних верств і кляс зарібкових. Збори відбули ся спокійно. На зборах в подвірю проводирі партиї діла взивали присутних, щоби збройно розвязали замотане положенє. З дотеперішних часткових страйків розвинув ся величезний страйк цілого народу; той страйк всїх єсть революциєю. Правительство уживало зброї против народу; тепер нічо не може більше причинити ся до розвязаня ситуациї, як то, щоби нарід ужив зброї. Підчас тої промови комітет партиї социяльно-демократичної роздавав відозви. Збори протягнули ся до пізної ночи.

Петербург 27 жовтня. Дня 3-го падолиста має появити ся новий закон о Думі державній.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Скольського ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнійший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к зелізниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Що року горять хлопскі мілїони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Днїстрі“!

„Днїстер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одиноке руске Товариство асекурацийне против огневих шкід

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Днїстер“ **зараз відшкодоване;** оцїнку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 лїт виплатив „Днїстер“ відшкодовань **в сумі 5 мілїонів 340 тисяч корон.**

Фонди „Днїстра“ виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор і уміщені суть в цїнних паперах.

В „Днїстрі“ єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покрите хат черепом дістають члени „Днїстра“ позичку в Товаристві кредитовім „Днїстер“.

Полїси „Днїстра“ приймають ся при всїляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

Чистий зиск по скінченім роцї звертає ся членам; в лїтах 1901—1904 звернув „Днїстер“ членам 284.857 кор.; (за лїта 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Аґенциї „Днїстра“ находять ся у всїх містах і більших селах і треба подавати обезпечене через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Днїстра“ в таких сторонах, де инші аґенти „Днїстра“ не роблять. Аґенти „Днїстра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

На житє обезпечайте ся тілько через „Днїстер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Днїстер“ **на рускі добродійні цїли.**

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Днїстер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).